

[Jørn Pedersen]

Så jeg kan garantere for, at vort parti vil støtte dette forslag hele vejen igennem og sikre en meget hurtig og kvalificeret udvalgsbehandling, så det kan træde i kraft den 1. januar 1993.

Per Tærshøj (KF):

Jeg kan jo starte med at sige – det er jo et fremskredet tidspunkt – at jeg er ked af, at det ikke er fru Lone Møller eller fru Jytte Hilden, der har ordførerskabet i dag til dette forslag. Men det er måske med velberåd hu, jeg ved det ikke.

Jeg kan i hvert fald fortælle – det interesserer måske ikke så mange – men da min dag næsten er ødelagt alligevel, synes jeg godt, jeg lige vil fortælle, at sjældent har jeg fået så mange politiske øretæver, som da jeg sagde på to-tre møder, at det, vi har lavet med hjemmehjælpen, er knap så godt, det må vi kigge på igen. Desværre er ingen af de to socialdemokratiske medlemmer, jeg nævnte, til stede – det er beklageligt, men vi kan jo ikke være til stede alle sammen – men de var begge meget negative og sagde, at det kunne man ikke.

Jeg skal da medgive, at en af deres begrundelser var rigtig, nemlig at når man havde indgået et forlig, kunne det ikke laves om, hvis ikke alle partierne var enige om det. Og herefter kom jeg til at sige: Jamen så lad os lave det om, for jeg synes ikke, det er godt. Men det kunne der altså ikke være tale om. Så uanset hvem der har gjort hvad og hvad der er sket i tidens løb, må jeg indrømme, at jeg er en af dem, der er glad for, at det ser ud til, at vi får afskaffet den ordning i dag. Man skal jo heller ikke som politiker være bange for at indrømme, hvis man har lavet noget forkert.

Det parti, jeg tilhører, og jeg selv personlig går også ind for, at der skal være betaling for hjemmehjælpen. Men det forslag, som blev vedtaget, og som jeg vistnok engang har karakteriseret som en tyv, der kom om natten, var altså forkert. Det kunne jo ikke være rigtigt, at man måske skulle betale 375 kr. eller 750 kr. eller sågar 1.500 kr. i timen for at få hjemmehjælp. I de fleste tilfælde var det jo sådan, at de mennesker, som skulle betale for hjemmehjælpen, havde været en smule sparsommelige, og jeg vil også godt gøre opmærksom på, at det gælder også for Socialdemokratiets ældre vælgere, nok i højere grad end for de yngre – nå, der kom fru Lone Møller. Det var dejligt.

Nå, men disse mennesker havde altså været så sparsommelige, at de måske havde sparet lidt op i deres hus og havde en formue i mursten. Men man kan altså nu engang ikke spise mursten, og blandt andet derfor synes jeg, at denne ændring af loven er en god ting. Jeg tvivler heller ikke på, at de fleste af de henvendelser, vi har fået, er fra ganske almindelige borgere, som har betalt gælden ned på deres hus og dermed oparbejdet en formue, så de ikke havde råd til at modtage det meget generøse tilbud fra Folketinget.

Jeg ynder tit og ofte at sige: Det, vi politikerne er dårligst til, er at lave det om, når vi har lavet noget, som viser sig at være forkert, fordi det så bliver opfattet som et nederlag. Jeg opfatter bestemt ikke dette her som et nederlag. Jeg må erkende, at jeg er en af dem, der er blevet klogere; jeg er også en af dem, der siger, at man skal have betaling for hjemmehjælp, men nu bliver vi altså enige om det modsatte, fordi det, vi havde lavet, var meget værre. Men alle vil såmænd gerne være med til at betale, hvad der svarer til det, det ville komme til at koste, f.eks. 80 kr. eller 100 kr. i timen, hvis de har en lille smule penge i kassen. Jeg er meget glad for, at dette forslag bliver vedtaget frem for det skidt, jeg også selv har været med til at lave.

Og så vil jeg da gerne sige, at jeg er glad for, at fru Lone Møller er kommet til stede.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Jeg vil gerne oplyse over for hr. Per Tærshøj, at det faktisk var mig, der var ordfører for mit parti på dette her lovforslag, også med de kritiske bemærkninger, som jeg har fremført i dag.

Vi har klart i Socialdemokratiet vedstået, at det var et forlig, vi indgik i, men vi vil også godt vedstå, at uanset hvilken betalingsmodel man vælger, så får man et dårligt resultat ud af det.

Jeg kan da kun beklage, at hr. Per Tærshøj ikke normalt er konservativ ordfører i den slags sager, for jeg genkender vanskeligt de synspunkter, jeg fra denne talerstol har hørt Det Konservative Folkepartis ordfører udtrykke i denne sag. Jeg synes nok – og det vil jeg godt gentage over for hr. Per Tærshøj – at vi nu har set gentagne modeller for, hvordan man kan opkræve en betaling for hjemmehjælp, og flere gange har vi måttet konstatere, at det ikke virker efter hensigten.